

عنوان مقاله:

بررسی میزان توزیع فلزات سنگین در لایه های مختلف آب دریای خزر و روش های تصفیه ی آن

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و شهرسازی ایران معاصر (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

الهه فقیه نصیری - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی عمران محیط زیست دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل؛

داریوش یوسفی کبریا - دانشیار گروه عمران محیط زیست دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل و مدیر مرکز ملی مطالعات و تحقیقات دریای خزر؛

فرهاد قادری - استادیار گروه عمران محیط زیست دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل؛

خلاصه مقاله:

دریای خزر یکی از منابع آبی مهمی است که آب آن نیمه شور بوده و در حدود 44 درصد از ظرفیت دریاچه های دنیا را در بر می گیرد. در دهه های گذشته ورود آلاینده ها با منشاء انسانی حاوی فلزات سنگین به محیط های دریایی، به مقدار زیادی افزایش یافته است که به عنوان یک خطر جدی برای حیات آبی به شمار می آیند و در یک مقیاس وسیع، از منابع طبیعی و انسان-ساخت وارد محیط زیست می شوند. مطالعه بر روی وضعیت فلزات سنگین در دریاها نشان می دهد که غلظت بالای این مواد در برخی نواحی باعث تغییرات نابه هنجار در پارامترهای فیزیکی و شیمیایی مانند اسیدیت، قلیابیت، شوری، رنگ، بو، مزه و ... در اکوسیستم های آبی شده و موجب تهدید محیط زیست می گردد. در این پژوهش علاوه بر میزان توزیع برخی فلزات سنگین در دریای خزر، روش های تصفیه ی فلزات نیز مورد مطالعه قرار گرفته است. نتایج مقایسه غلظت فلزات سنگین در لایه های مختلف دریای خزر در سه منطقه آستارا، محمودآباد و میانکاله نشان می دهد با افزایش عمق غلظت فلز نیکل در ایستگاه های آستارا و میانکاله به ترتیب افزایش و کاهش یافته و غلظت فلزات کروم و کادمیوم در ایستگاه آستارا با افزایش عمق کاهش و در ایستگاه میانکاله افزایش داشته است. در ایستگاه محمودآباد تنها غلظت فلز کادمیوم با افزایش عمق، زیاد شده و غلظت نیکل و کروم با عمق رابطه معکوس دارد.

کلمات کلیدی:

دریای خزر، فلزات سنگین، روش تصفیه، منابع آب نامتعارف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/710117>

